

ς') Ὁ περιορισμὸς τῆς ἐργασίμου ἡμέρας εἰς ὀκτὼ ὥρας, κτλ.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἱπποτῶν τῆς ἐργασίας δὲν σκοπεύει νὰ ἀποτελῇ πολιτικὸν κόμμα, ἀλλὰ δὲν παρέχει τὴν ὑποστήριξιν τοῦ εἰμῆ εἰς τοὺς ὑποψηφίους ἐκείνους, οἵτινες ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποστηρίξωσι τὸ πρόγραμμά του.

ΟΙ ΝΑΝΝΟΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

Ἐν τῇ «Ἀνθρωπολογικῇ Ἑταιρίᾳ» τοῦ Λονδίνου ὁ καθηγητὴς Φλάουερ ἀνεκονισάτο τινα περὶ τῶν νάνων τῆς Ἀφρικῆς τῶν καλουμένων Ἀκῆς, τὴν φυλὴν τὴν ὅποιαν ἀνεκάλυψεν ἐν ἔτει 1870 ὁ περιηγητὴς Σβάϊμφορντ, καὶ τὴν ὅποιαν ὁ Φλάουερ ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ μελετήσῃ καλῶς ἐπὶ δύο σκελετῶν ἀποσταλέντων ὑπὸ τοῦ Ἑμίν-πασσᾶ. Τῷ ὄντι, οἱ Ἀκῆς φαίνονται ὅτι εἶνε οἱ μικροσωμότατοι τῶν ἀνθρώπων. Οἱ ὑπὸ τοῦ Φλάουερ καταμετρηθέντες σκελετοὶ, ἡλικιωμένοι ἀμφότεροι, δὲν ὑπερβαίνουν τοὺς πέντε ἀγγλικούς πόδας, ὁ δὲ Ἑμίν-πασσᾶς ἀγγέλλει, ὅτι εὗρε γυναῖκα ἐτι μικροτέραν. Κατὰ δὲ τὰλλα, ἡ φυλὴ αὕτη ὁμοιάζει μᾶλλον τὴν νεγρικὴν, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι τὰ κρανία τῶν εἶνε στρογγυλωτέρη. Ἀπὸ δὲ τῶν πιθηκοειδῶν ἀγριανθρώπων, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ Σβάϊμφορντ παραβάλλει τοὺς καθ' ὅλην τὴν ὑπὸ τὸν Ἰσημερινὸν Ἀφρικὴν ἐσκορπισμένους νάνους, διαφέρουσιν οὗτοι οὐσιωδῶς.

ΟΙ ΓΕΖΙΤΑΙ

Οἱ ἐν Τουρκίᾳ ζήσαντες θὰ ἤκουσαν βεβαίως μεταξὺ τῶν πολλῶν βλασφημιῶν, αἵτινες ὠραίζουσιν τὴν γλώσσαν τοῦ Νάσρ-ἔλ-Δάουλα, τὴν λέξιν: γεζίτ· ἡ ὅρις αὐτῇ, συνώνυμος τοῦ κλασσικοῦ ἐκείνου γκαθούρ, παράγεται ἐκ τοῦ ὀνόματος νομάδος φυλῆς, λαλοῦσης τὴν κουρδικὴν διάλεκτον καὶ πλανωμένης ἀνὰ τὴν Συρίαν.

Οἱ Γεζίται διαιροῦνται κυρίως εἰς δύο τάξεις: εἰς λευκοὺς καὶ μαύρους· οἱ μαῦροι, καλούμενοι οὕτως ἐνεκα τῆς μελαίνης περιβολῆς τῶν, φέρουσιν ἐντὸς τῆς καθούλας τῶν ὅλην τὴν γεζιτικὴν σοφίαν· εἰσὶν οἱ πατρίκιοι τῶν Ρωμαίων καὶ οἱ Ἀκκιάλ τῶν Δρουσῶν. Ἐξ αὐτῶν ἐκλέγεται ὁ Χεῖλ τῶν (θηρσκευτικὸς ἀρχηγὸς) καὶ τρέφονται διὰ τοῦ ἰδρωτός τῶν λευκῶν πληθείων, ἐπαγγελλόμενοι τὸν φαχίρην.

Ἡ θρησκεία τῶν Γεζιτῶν εἶναι λίαν περίεργος. Παραδέχονται τὴν ὑπαρξιν ἀνώνυμου ὄντος, διέποντος τὰ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ παρ' αὐτῇ τιθέασιν ἰσχυρὸν μοχλὸν ἀντενεργούντα. Ἡ θεωρία «ὅτι, ἀναμνησθεὶς τὰς περὶ Ὁροσμάδου καὶ Ἀριμάνους δοξασίας τῶν Περσῶν, οὐδαμῶς δ' ἔμπορον νὰ συγγενεῖται ὁ μικρὸς οὗτος λαὸς μετὰ τῶν ἀρχαίων Μήδων. Οἱ Γεζίται, ὡς εἰπομεν πιστεύουσιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν Διάβολον· τὸν πρῶτον θαυπεύουσι διὰ τὸ μέλλον, τὸν δευτέρον διὰ τὸ παρὸν, ἐπειδὴ δὲ τυγχάνουσιν ὀλιγάτατοι, ἡ λατρεία τοῦ Σατὰν ποσηγεῖται τῆς τοῦ Σαβαῶθ. Κατὰ τὰς ζοφωδιστέρας νύκτας κροτοῦντες τὰ πῆλινα αὐτῶν τύμπανα (ντερβένια), ἐπικαλιῦνται τὴν εὐμένειαν τοῦ μεγάλου ταοῦ τῶν ἁγγέλων· ὅταν τὸ πνεῦμα τῆς κολάσεως εὐχαριστηθῇ ἐκ τοῦ θυμιάματος, φωνὴ μυστηριώδης πλήσσει αἴφνης τοὺς ἡχοὺς τῶν ὀρέων, πάντες πίπτουσι τότε πρηνεῖς καὶ τὰ τύμπανα κροτοῦσιν αὐτομάτως!!! Ὁ Χεῖλ τῆς παρευρίσκειται εἰς τὰς παραδόξους ταύτας ἱεροτελεστίας, φέρων μαύρην καλύπτραν μὲ δύο ὅπας ὅπως βλέπη. Ὁ ἐπίσημος μανδύας του, καβάσι (ἵσως τὸ τουρκικὸν καθβάδι), ἔχει σχῆμα κρινολί-

νου καὶ διατέμενεται, ὀριζοντίως μὲν, παρὰ τὴν ὀσφύν, ὑπὸ κτρινης ζώνης, καθέτως δὲ ὑπὸ γλωσσῶν πυρός. Ἡ περιβολὴ αὕτη ἔχει τὴν ἱστορίαν της. Ὁ πρῶτος Ποντίφης τῶν Γεζιτῶν, ἐνῶ νύκτα τινα ἐπσκαλεῖτο τὸ Σατὰν διὰ σπουδάζειν ὑπόθεσιν, αἴφνης χρυσοῦς κρίος κατήλθε τοῦ οὐρανοῦ καὶ φλόγες ἐξελοῦσαι περιέβαλον τὸ σῶμά του!

Πολλὰ καὶ διάφορα λέγονται περὶ τοῦ ἀγρίου χαρακτῆρος τῆς νομάδος ταύτης φυλῆς, ἀλλὰ κατέστημεν ἄπιστοι ὡς ὁ μακαρίτης Θωμᾶς, ὅς ἦς ἐγνωρίσαμεν ἐκ τοῦ πλησίον τοὺς Δρουσοὺς περὶ ὧν τόσα καὶ τόσα ψευδῆ καὶ φαντασιώδη ἔγραψαν οἱ Ἱησοῦται. Ἡ μόνη ἀλήθεια εἶνε, ὅτι ὁ μικρὸς οὗτος λαὸς, ὡς οἱ ὅπαδοι τοῦ Β'. Ἀμάρ - Ἀλλὰχ, ἀγαπᾷ τὴν ἡθικὴν καὶ ὠλικὴν αὐτοῦ ἐλευθερίαν. Οἱ Τοῦρκοι, θέλοντες νὰ παγιώσωσι τὴν δεσποτείαν τῶν, ἐβίασαν τοὺς Γεζίτας νὰ λάβωσι, τὸ ὄνομα τοῦ σφαγέως. Ἄν οἱ λάτραι τοῦ Διαβόλου μετεχειρίσθησαν ἐνίοτε τὴν μάχαιραν, ἐπραξαν τοῦτο ὅπως ὑπερασπίσωσι τὴν τιμὴν καὶ τὰ ποίμνιά των. Ἀλλως, τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τῶν νομάδων οὐδὲν ἔχουσι τὸ ἀγριὸν καὶ θηριώδες, παρ' αὐτοῖς μάλιστα συναντᾷ τις ἀρετὰς σπανίας ἐν τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ. Εἰσὶ φιλόξενοι, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν χαίρουσιν ἐλευθερίαν ἀληθῶς ἀμερικανικὴν!

Ἐν Βηρυτῷ, τῇ 21 Μαρτίου 1888

N. K.

ΑΙ ΑΥΣΤΡΟΥΓΓΡΙΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Περὶ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς Αὐστρουγγαρίας ἡ «Στρατιωτικὴ ἐφημερίς» τοῦ Βερολίνου παρέχει τὰς ἐξῆς στατιστικὰς πληροφορίας: Ἐν ἔτει 1887 ὁ τακτικὸς στρατὸς καὶ αἱ δύο κατηγορίαι ἐθνοφυλακῆς ἀπετέλουν τοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς· 27,443 ἀξιωματικοὶ διαφόρων βαθμῶν καὶ ὅπλων, 881,764 στρατιῶται τοῦ συνήθους στρατοῦ, 246,000 στρατιῶται καὶ ἀξιωματικοὶ τῆς αὐστριακῆς ἐθνοφυλακῆς, 199,309 ἄνδρες ἐν συνόλῳ τῆς οὐγγρικῆς ἐθνοφυλακῆς, εἰς οὓς προσθετέον 380 ἀξιωματικούς καὶ 25,806 στρατιώτας ἱππικοῦ, ἧτοι ἐν ὅλῳ 1,383,172. Εἰς τοὺτους ὅμως προστεθήσαν διὰ τοῦ περυσικοῦ περὶ πανστρατιάς νόμου ἀκόμη 523,000 ἄνδρων, ὥστε τὸ σύνολον τῆς ὀργανισμένης στρατιωτικῆς δυνάμεως τῆς Αὐστρουγγαρίας ἀνέρχεται εἰς 1,906,172 ἄνδρας.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Ἡ ἑλβετικὴ «Υγιεινὴ Ἑφημερίς» ἀναφέρει ὑγιεινά τινα μέτρα, ληφθέντα ἐν τοῖς σχολείοις, τὰ ὅποια εἶνε ἀξία γενικῆς προσοχῆς. Ἐν Ἀγίῳ Γαλῆνῳ λ. χ. ἀπὸ τριετίας ἤδη ἡ ἑταιρεία πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἀπόρων παιδῶν οὐ μόνον κατὰ τὸ θέρος προσλαμβάνει καὶ διατρέφει τοὺς μικροὺς προστατευομένους της εἰς τερπνάς καὶ ὑγιεινὰς ἐξοχὰς, ἀλλὰ καὶ διαρκούντος τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἔχει ἀνοικτὰ πολλὰ καὶ πόλεις γαλακτοπωλεῖα δι' αὐτοὺς. Τὰ δ' εὐεργετικώτατα ταῦτα μέτρα ἀπεμιμήθησαν καὶ ἄλλαι πόλεις τῆς Ἑλβετίας, καὶ τινες τῆς Γερμανίας. Τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν πέντε τοιούτοις γαλακτοπωλεῖαις διενεμήθησαν 3000 λίτρων γάλακτος καὶ 2500 φρουτίου ἄρτου μὲ ὀλικὴν δαπάνην 1075 φράγκων. Τὸ δ' ἀποτέλεσμα τῆς ἐνισχύσεως τῶν κακῶς οἰκοι τρεφομένων πτωχῶν παιδῶν ὑπῆρξεν ὀφθαλμοφανῶς εὐάρεστον, πρὸ πάντων δ' ἡ ἐν τῇ ἐξοχῇ διαμονὴ συντείνει εἰς τοῦτο τὰ μέγιστα. Πάντα δὲ ταῦτα κατορθοῦνται διὰ προαιρετικῶν συνδρομῶν καὶ διὰ σχετικῶς ὀλίγων ἐξόδων.